

Щоб не сполохати помахом вій - Джерело

Написав manko

Понеділок, 19 грудня 2011, 04:08

Тихо і ніжно торкнуся очима,
Щоб не сполохати сон твій урочий,
Подихом теплим, помахом вій.

М'яко колишеш шепотом клена
В люлі зеленій в вітряну днину
І обіймаєш поглядом чистим,
дотиком губ сонну дитину.
Встелиш під ноги хмари прозорі,
щоб не забилаь.
Стіни розсунеш, теплом долоні,
щоб не схилилась.
Сльоти розженеш помахом крил,
щоб дати здійнятись.
Сонячні промені, запах дитинства
впустиш до хати:
- Спи, моє дитятко... Буду тя завше
я дозира́ти...
Втома солодка взялась повіки й твої колисати:
- Спи ж бо, матусю, ковдру з казок буду я гаптувати.
Сон материнський, легкий, урочий,
ти не розвій
подихом теплим, помахом вій...